

A szennyeződéstől a megtisztulásig

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 11:4; 3Mózes 16; Dániel 2:38; 8; Zsidók 9:23-28

„És monda nékem: Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága” (Dán 8:14).

A Dániel 8. fejezetében feljegyzett látomást Kr. e. 548/547-ben kapta a próféta, ami fontos pontokon tisztázza a 7. fejezetben említett ítélet kérdését. A könyv 2. és 7. fejezetének látomásától eltér a 8. fejezet, mert Babilont kihagyva Médó-Perzsiával kezdődik, ugyanis ekkor Babilon már hanyatlóban volt, nem sokkal később a perzsák foglalták el a helyét a következő nagyhatalomként. A 8. fejezet látomása párhuzamban áll a 7. fejezetével. A nyelvezet és a jelképek azért változnak a könyv 8. fejezetében, mert itt a mennyei szentély megtisztításának a mennyei engesztelés napjával való kapcsolata kerül górcső alá. Ennek a fejezetnek a meghatározó értéke, hogy a mennyei szentély különböző vetületeire összpontosít. Míg *Dániel próféta könyve* 7. fejezete bemutatja a mennyei ítélőszéket és azt, hogy az ember Fia veszi át az országot, a 8. fejezet a mennyei szentély megtisztítását jeleníti meg. Tehát amint azt a két fejezet közötti párhuzam is mutatja, a mennyei szentélynek a könyv 8. fejezetében bemutatott megtisztítása kapcsolódik a 7. fejezet ítéletéhez.

A KOS ÉS A KECSKEBAK

Olvassuk el *Dániel próféta könyve* 8. fejezetét! Miről szól ez a látomás? Hol látható a párhuzam a 2. és a 7. fejezet között?

Ahogy Dániel 2. és 7. fejezetében, úgy itt is a világ birodalmainak felemelkedését és bukását jeleníti meg a látomás, csak eltérő szimbolizmussal. Ez a jelképvilág közvetlenül kötődik Isten szentélyéhez. A kos és a kecskebak képe a szentélyszolgálat engesztelési ünnepével való kapcsolata miatt jelenik meg, mivel az ókori Izrael számára ez volt az ítélet ideje. Kosokat és kecskebakokat áldoztak a szentélyszolgálat során, de a két állatot csak az engesztelés napján említették együtt. Tehát Isten szándékosan választotta éppen ezeket, hogy az engesztelési ünnepre utaljon, arra, amire a látomás főként összpontosít.

Dániel látta, amint egy kos háromfelé öklel: nyugatra, északra és délre (Dán 8:4). Ez a háromirányú mozgás mutatja ennek a hatalomnak a terjeszkedését: „*Egy állat sem állhatott meg vele szemben, és nem lehetett megmenekülni tőle. Azt tette, amit akart, és felfuvalkodott*” (Dán 8:4, RÚF). Az angyal magyarázata szerint a kétszarvú kos *Médó-Perzsiát* jelképezi (Dán 8:20), és az a legvalószínűbb, hogy a három irány e világhatalom három fő hódítására mutat.

Ezután egy nagy szarvú kecskebak jelent meg, ami a Görög Birodalmat szimbolizálja Nagy Sándor vezetése alatt (Dán 8:21). A kecskebak „*nem is illeté a földet*” (Dán 8:5), ami gyors terjeszkedését jelzi. A kép Nagy Sándor hódításainak a sebességét érzékelteti, amit *Dániel próféta könyve* 7. fejezete a szárnyas párduccal ábrázol. A prófécia viszont előrevetíti, hogy amikor a kecskebak „*elérte hatalmának csúcsát, letört a nagy szarv, és helyette négy hatalmas szarv nőtt a négy égtáj felé*” (Dán 8:8, RÚF). Ez Babilonban történt meg, Kr. e. 323 júniusában, amikor Nagy Sándor harminckét éves korában meghalt. Utána a birodalmát felosztották a négy tábornoka között.

Dán 2:38 és 8:20-21 versei a látomások négy birodalmából hármat megneveznek, ami bámulatos! Hogyan támasztja alá ez is a próféciamagyarázatunk pontosságát?

A KIS SZARV FELEMELKEDÉSE

Olvassuk el Dán 8:8-12 szakaszát figyelmesen! Merrefelé mozdul a kis szarv, és miért olyan fontos ezt megérteni?

A Biblia bemutatja, hogy a négy szarv „*az égnek négy szele*” (Károli), „*a négy égtáj*” (RÚF) felé növekedett, majd az egyikből kinőtt egy kis szarv. Itt az a kérdés, hogy ez a szarv/hatalom vajon a Nagy Sándor négy tábornokát jelképező négy szarv egyikéből nőtt-e ki, vagy a négy égtáj egyikéből. A nyelvtani szerkezet a szöveg eredeti nyelvében arra utal, hogy ez a szarv a négy égtáj egyikéből támad. Mivel a Görög Birodalom és annak négy utóda után emelkedik fel, az általános értelmezés szerint a szarv Róma, először a pogány, utána a pápai korszakában. „A kis szarv jelképezi Rómának mindkét szakaszát, a pogány, majd a pápai Rómát. Dániel először a pogány, császári korszakát látta, amint a zsidó nép és a korai keresztények ellen hadakozott, majd látta annak pápai szakaszát is, egészen a mi napjainkig, sőt a jövőbe menően is” (*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 4. köt., 841. o.).

A bibliai szakasz szerint a kis szarv először vízszintes irányú mozgásba kezdett és „*igen nagyra nőtt délen, keleten és az ékes földön*” (Dán 8:9, RÚF). Ez a három irány annak a három nagy területnek felel meg, ami a pogány Róma uralma alá került.

Amint a kis szarv lesz a látomás főszereplője, a függőleges irányú terjeszkedést részletezi a szöveg. Ilyen értelemben ez a szarv nagyjából megfelel *Dániel próféta könyve* 7. fejezetében a kis szarvnak, ahogyan azt a következő összehasonlítás is mutatja: 1) Mindkét szarv eleinte kicsi (Dán 7:8; 8:9). 2) Idővel mindkettő nagy lesz (Dán 7:20; 8:9). 3) Mindkettő üldöző hatalom (Dán 7:21, 25; 8:10, 24). 4) Mindkettő kérkedik és Istent káromolja (Dán 7:8, 20, 25; 8:10-11, 25). 5) Egyaránt támadják Isten népét (Dán 7:25; 8:24). 6) A prófétai időszámítás meghatározza mindkettő tevékenységének bizonyos részét (Dán 7:25; 8:13-14). 7) Egyaránt megmaradnak a vég idejéig (Dán 7:25-26; 8:17, 19). 8) Mindkettő pusztulása természetfeletti módon következik be (Dán 7:11, 26; 8:25). Végezetül pedig, mivel a kis szarv *Dániel próféta könyve* 7. fejezetében a pápaságot jelképezi, ugyanazt a hatalmat kell jelképeznie a 8. fejezetben a kis szarv felfelé irányuló terjeszkedésének is. Tehát amint a könyv 2. és 7. fejezeteiben, úgy itt is Róma az utolsó nagyhatalom – pogány, majd pápai korszakában.

TÁMADÁS A SZENTÉLY ELLEN

Olvassuk el Dán 8:10-12 részét! Milyen tevékenység közben látjuk a kis szarvat?

Dán 8:10 versében a kis szarv lelki szinten igyekszik ugyanazt tenni, mint amire Babel építői törekedtek (1Móz 11:4). A „sereg” és a „csillag” szó Isten ószövetségi népét jelölheti. Izraelt nevezi az Ige az Úr seregének (2Móz 12:41). Dániel úgy is ábrázolja Isten hűséges népét, hogy csillagként ragyognak (Dán 12:3). Itt tehát nyilván nem az égitestek elleni támadásról van szó, hanem Isten népének az üldözéséről, azokról, akiknek állampolgársága a „mennyekben van” (Fil 3:20). Pogány császárok keresztények ezreit gyilkolták meg, most azonban a kis szarv függőleges irányú tettei állnak a fókuszban. Így e prófécia végső teljesülése szükségképpen a pápai Rómához és a korszakokon át tartó üldöző tevékenységéhez kapcsolódik.

Dán 8:11 verse szól még a Fejedelemről, akit Dániel máshol Messiás-fejedelemnek nevez (Dán 9:25), „*Mihály a ti fejedelmetek*” (Dán 10:21) és „*Mihály, a nagy fejedelem*” (Dán 12:1). Senki másra, csakis Jézus Krisztusra utalhat ez a kifejezés. Jézus Krisztus a korábban említett sereg Fejedelme és a mennyei Főpap. Vagyis a pápaság és az általa képviselt vallási rendszer elhomályosítja Jézus papi szerepét, igyekszik azt átvenni. Dán 8:11 versében a „*mindennapi áldozat*” a földi szentélyben történetekre emlékeztet, jelezve a szentély rítusainak különféle és folyamatos részeit – köztük az áldozatokat és a közbenjárást. A bűnösök e szolgálatok révén nyernek bűnbocsánatot. A szentély a bűnök elrendezésének a helyszíne. A földi rendszer jelképezi Krisztus közbenjárói szolgálatát a mennyei szentélyben. Tehát a próféta azt jövendöli meg, hogy a pápaság Krisztus közbenjárását a papokéra cseréli fel. A kis szarv az istentisztelet hamisításával Krisztus közbenjárói szolgálatának a helyére kíván lépni, és jelképes értelemben a földre veti Krisztus szentélyét.

„...*a földre tiporta az igazságot, és amit tett, sikerült neki*” (Dán 8:12, ÚRK). Jézus kijelentette magáról, hogy Ő az Igazság (Jn 14:6), mint ahogyan Isten Igéjét is igazságnak nevezi (Jn 17:17). A pápaság viszont tiltotta, hogy a Bibliát lefordítsák az emberek nyelvére, az Ige magyarázását az egyház hatalma alá vonta, a hagyományt pedig – elméletileg – a Szentírással egy szintre helyezte, de a gyakorlatban a hit nagy vezérelveként a Biblia fölé emelte.

E tanulmány szerint valójában mennyire értékes és fontos ismerni a bibliai igazságot, szemben az emberi hagyományokkal?

A SZENTÉLY MEGTISZTÍTÁSA

Olvassuk el Dán 8:14 versét! Mi történik itt?

A szarv pusztító támadása után elhangzik a kijelentés a szentély megtisztításáról. Hogy megérthessük az üzenetet, észben kell tartanunk, hogy Dán 8:14 versében a szentély megtisztítása összefügg Dán 7:9-14 szakaszában az ítélettel! Mivel arra az ítéletre a mennyben kerül sor, a szentélynek is a mennyben kell lennie. Tehát *Dániel próféta könyve* 7. fejezete az ítélethezatal szempontjából ábrázolja, hogyan avatkozik bele Isten az emberi ügyekbe, illetve viszonyul azokhoz, a 8. fejezet pedig ugyanezt az eseményt a szentély oldaláról jeleníti meg.

A földi szentélyt a mennyei minta alapján készítették, és a megváltási terv átfogó bemutatására szolgált. A bűnösök mindennap elvitték áldozatukat a szentélybe, ahol bűnbocsánatot nyertek és bizonyos értelemben a bűneiket arra hártották át. Emiatt a szentély beszennyeződött. Így időszakonként szükség volt a megtisztítás folyamatára, hogy a felhalmozódott vétkektől megtisztítsák a szentélyt. Ez az alkalom volt az engesztelés napja, amire évenként egyszer került sor (lásd 3Mózes 16. fejezete).

Miért kell a mennyei szentélyt megtisztítani? Ez úgy is magyarázható, hogy aki elfogadta Jézust, annak a bűnei „átkerültek” a mennyei szentélyre, pontosan úgy, ahogyan a bűnbánó izraeliták bűne átkerült a földi szentélyre. A földi engesztelés napján számos állatot levágtak, ami Jézus jövőbeli halálát jelképezte, csak így állhattak meg a bűnösök az engesztelés napján.

A nagy engesztelési napon a földi szentély megtisztult, és mennyivel inkább megtisztul a mennyei szentély, hiszen egyedül Krisztus vére segít át az ítéleten! Dán 8:14 versében a szentély megtisztítása a földi szolgálat mennyei mása, aminek ez az alapvető üzenete: bűnösként szükségük van a Messiás vérére, hogy a bűneinkre bocsánatot nyerjünk és megállhassunk az ítéletben.

Olvassuk el Zsid 9:23-28 szakaszát! Hogyan mutatnak rá ezek a versek az üdvösségünkre, amit Jézusban, az értünk hozott áldozata által nyerhetünk?

PRÓFÉTAI IDŐSZÁMÍTÁS

Olvassuk el Dán 8:13 versét! Milyen kérdés hangzik itt el, és hogyan segít megérteni a következő versben olvasható választ?

Mit tudunk a kétezer-háromszáz este és reggel időzítéséről? Először is meg kell jegyezni, hogy miután Isten megmutatta Dánielnek a kost és a kecskebakot, amit a kis szarv tevékenykedése és az általa okozott rombolás követte, Dán 8:13 verse szerint a látomásban elhangzik egy kérdés. Ez főként arra irányul, hogy mi történik majd a prófétai időszak végén és meddig tart az egész látomás. Ráadásul az időszakot nem korlátozhatjuk csupán a kis szarv tevékenységének idejére, mert a „látomás” kifejezés mindent felölel a kostól kezdve a kis szarv ténykedéséig. Ennek tehát mindenképpen hosszú történelmi időszaknak kell lennie.

A „*Meddig tart a látomás?*” kérdésre (kos [Médó-Perzsia], kecskebak [Görögország] és a kis szarv, illetve annak tevékenysége [a pogány és pápai Róma]) a másik mennyei küldött azt felelte: „*Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága*” (Dán 8:14). Amint már említettük, ez az időszak azért olyan hosszú, mert a Méd-Perzsa Birodalom korszakával kezdődik, folytatódik a Görög Birodalom, illetőleg a pogány és a pápai Róma korán keresztül, évezredekén át. A történelmi értelmezés szerint (lásd az 1. tanulmányt) ezt a prófétai időszakot az év-nap elv alapján kell számítani, vagyis a kétezer-háromszáz este és reggel egy kétezerháromszáz éves időintervallumnak felel meg. Különböző kétezer-háromszáz nap alig lenne több hat évnél, ami elképzelhetetlenül kevés idő a látomás összes eseményére. Ennélfogva az év-nap elvet kell alkalmazni.

Dániel próféta könyve 8. fejezete nem adja meg azt az információt, amivel kiszámítható lenne az időszak eleje, ami természetesen rámutatna annak a végére is. A könyv 9. fejezete viszont tartalmazza ezt a döntő információt (lásd a következő heti tanulmányt).

A kétezer-háromszáz éves prófécia a Biblia leghosszabb prófétai időszaka. Gondoljunk bele, kétezer-háromszáz év! Rengeteg idő, főleg ahhoz képest, hogy meddig élünk most! Hogyan segít ez abban, hogy türelmesek legyünk Istennel és az utolsó események idejével kapcsolatos váradalmaink tekintetében?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Az alábbi táblázat összefoglalja, amit *Dániel próféta könyve* 2., 7. és 8. fejezeteiben az egymást követő országokról találtunk. Mit mond mindez a szentély megtisztításáról?

Dániel 2. fejezete	Dániel 7. fejezete	Dániel 8. fejezete
Babilon	Babilon	–
Médó-Perzsia	Médó-Perzsia	Médó-Perzsia
Görögország	Görögország	Görögország
Pogány Róma	Pogány Róma	Pogány Róma
Pápai Róma	Pápai Róma	Pápai Róma
–	A mennyei ítélet	A szentély megtisztítása
A második advent	A második advent	A második advent
[Kéz érintése nélkül leszakadó kő]	[A szentek öröklük az országot]	[Kéz érintése nélkül pusztul el]

Látható a fejezetek közötti párhuzam. Nemcsak a birodalmak bemutatása hasonló, hanem a 7. fejezetben az ítélet jelenete, ami a pápai Róma ezerkétszázhatvan éve (Kr. u. 538-1798) után kezdődik el, szintén közvetlen párhuzamot mutat a szentély megtisztításával, ami a 8. fejezetben is Róma után következik. Röviden tehát, *Dániel próféta könyve* 7. fejezetének mennyei ítélete – a világ végéhez vezető ítélet – ugyanaz, mint a 8. fejezetben a szentély megtisztítása. Ugyanannak a dolognak a két különböző ábrázolását látjuk, és mindkettő a kis szarv ezerkétszázhatvan évig tartó üldöző tevékenysége után történik.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

Dániel próféta könyve 8. fejezetének leírása szerint a történelem erőszakkal és gonosszággal teli. A két állat két világbirodalmat jelképez, amelyek küzdenek egymással (Dán 8:5-7). A kis szarv hatalma, ami utánuk emelkedik fel, erőszakos, üldöző hatalom (Dán 8:23-25). A Szentírás nem igyekszik kisebbiteni a világban tapasztalt szenvedés valóságát. Hogyan erősítse ez a bizalmunkat Isten és a jósága iránt, még ha nagyon is valóságos a gonosság, amit a környezetünkben tapasztalunk?

KERESZTURY DEZSŐ:

ESTI IMÁDSÁG

Ó, milyen vak homályba futnak,
kik nélküled indulnak útnak!
A kezemet nézem: leszárad;
szívem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezettél;
szökni akartam, nem engedtéél.
Csend volt szívemben és a csendben
szavad szólt csak, mindennél szebben.

Én Istenem! Hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalمام!
Ó, légy úrrá megint Te rajtam!